

lig vil indskrænke sig til det, der indgaar fra et Par Gjæstgiverier, samt fra dem, der maatte have Lov til at have Brændevins-handel, og det er i det Mindste i den Gaa, som jeg er særlig kjendt med, meget Ja. Saa komme vi til Kjøbstæderne. Jeg kan ikke negte, at Bestemmielsen i Kjøbstæderne vil give ganske overordentlige Indtægter. Jeg har for en enkelt Kjøbstads — en By paa mellem 7 og 8,000 Indbyggere — Vedkommende undersøgt Forholdet, og det er blevet mig meddelt, at denne Brændevins-afgift, der i 1887 tilfaldt Kæmnerkassen, har været 6,660 Kroner, og det er en forholdsvis ganske overordentlig betydelig Sum, meget større, end jeg egentlig havde troet, og jeg kjender dog ganske godt Forholdene i de forskjellige Kjøbstæder og jeg maa dog sige, at jeg tror, at dersom denne Bestemmelse skulde blive til Lov, ville Kommunalbestyrelserne i Kjøbstæderne, blive meget ilde berørte. Sagen er nemlig den, at Kjøbstæderne i det Hele taget ikke ere meget heldig stillede i økonomisk Henseende; der er meget faa af dem, der har Indtægter enten gennem Skove eller Kapitaler; deres væsentligste Indtægter faae de gennem Formue- og Veilighedsstat, og som jo de Herrer vil vide, er Procenten i Kjøbstæderne omkring i Danmark efterhaanden bleven bragt op til en meget betydelig Høide; mange Steder er den 6—7 pCt., og 4 pCt. er særdeles almindeligt. I Kjøbstæderne er man nu meget bange for at bestjære de Indtægter, som hidtil ere tilfaldne Kæmnerkassen, og hvis f. Ex. en Sum af 6,660 Kroner skulde gaa bort fra en By paa 7—8,000 Menneſter, tror jeg nok, at Kommunalbestyrelserne vilde blive meget fornærmede. Naar man nu gaar videre i Paragrafen, staar der i Punkt 8: „Et saa stort Tilskud af Kommunekassen, som Kommunalbestyrelsen finder passende, naar det i Følge § 5 tilsendte Overslag er gennemgaaet. Kommunalbestyrelsen er berettiget til at hve Tilskud til Understøttelsestaxekassen, for Landets Vedkommende uden Amtsrådets og for Kjøbenhavns og Kjøbstædernes uden Indenrigsministerens Samtykke.“ Her maa jeg bemærke, at i den Kreds, hvor jeg er kjendt, har Amtsrådet aldrig sagt Nei til et Andragende, der kom fra en Sognekommune om at maatte hve Bidrag til de Fattiges Kasse; selv om der undertiden enkelte Steder har været forlangt 1,000—1,200 Kroner, har man dog aldrig sagt Nei, og jeg tror, at det for Fremtiden, under ordinære Forhold ogsaa vil gaa fortræffeligt, der vil altid blive sagt Ja. Men man kan jo tænke sig ekstraordinære Omstændigheder, man kan tænke sig Misbrug, og

derfor vil jeg foreslaa, at der bliver sat en Grændse. Naar denne Grændse ønskes overstredet, skulde Samtykke indhentes for Landets Vedkommende hos Amtsrådet og for Kjøbstædernes og Kjøbenhavns hos Indenrigsministeren. Jeg tror, at det vilde være forstandigt og tillige nødvendigt. Jeg har ikke Noget imod, at man er meget moderat med Hensyn til Fastsettelsen af Grændsen, men efter min Mening maa der sættes en Grændse. — Naar vi gaa videre i Lovforslaget har jeg en Erindring at gjøre mod § 8, der siger, at Bestyrelsen skal bestaa af 7 Medlemmer. Jeg maa nu gjøre opmærksom paa — og der er jo mange praktiske Folk her til Stede, der vide det — at der i Landkommunerne er saa mange kommunale Bestillinger og Ombud, at det ofte er vanskeligt at faae dem besatte med Folk, der ere egnede dertil. Derfor mener jeg, at man ikke uden Nødvendighed skal gjøre dette Massineri større, end det bør være. Det forekommer mig nemlig, at i de mindre Kommuner vil en Bestyrelse paa 7 Medlemmer være overflødig stor, og at det vilde være rigtigere at sætte mindst 3—5 Medlemmer og saa iøvrigt lade vedkommende Sogneraad selv tage Bestemmelse om Antallet. Jeg vil som sagt ikke gjerne have saa stort et Antal Bestyrelsesmedlemmer i det Hele taget, og særlig i de smaa Sogne vil det være overflødig at have en saa stor Bestyrelse. Naar det i Paragraf 9 hedder: „Enhver i Kommunen bosat Mand, der er valgbar til Folketinget, og derhos i det foregaaende Kalenderaar under hvilkenomhelst Benaevnelse har udredt Bidrag, det være sig i Penge, Naturalier eller Arbeide, til Kommunen, er valgbar og valgberettiget til Understøttelsestaxens Bestyrelse“, maa jeg sige, at jeg tror ikke, at det er meget hensigtsmæssigt eller forstandigt at indføre denne Valgmaade, det vil sige almindelig Stemmeret i dette Tilfælde. Det er jo nemlig nødvendigt, at der, naar der skal forventes at indkomme frivillige Bidrag, maa være Samvirken til Stede mellem alle gode Kræfter i Sognet. Det er jo Mening med disse Understøttelsestaxer, at der skal komme mange Gaver ind, og da dette navnlig er fra de Rige og Velhavende, at Gaverne skulle komme, vil det ikke være heldigt at indsætte en Bestemmelse, hvorved disse tabe Chansen for at blive valgte, thi derved vil jo Halften hos dem til at give Bidrag ogsaa tabes. Nu kunne de Herrer naturligvis spørge: Hvorfor det? Fordi der er almindelig Valgret, kan jo meget godt de Rige og Fornemme blive valgte. Ja, ganske vist, men Pragis har dog i de senere